

nemůže Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodnouti, an rozsudek nemá potřebné skutkové zjištění po subjektivní stránce přečinu útisku podle § 2, odst. 2 zák. o útisku. Po této stránce se vyhledává vědomí pachatelovo, že nemá právo na konání, opomenutí nebo snášení, jež hledí vynutiti. Toto vědomí obžalovaných není v rozhodovacích důvodech zjištěno. Vzhledem k tomu bylo věc vrátiti soudu prvé stolice, by o ní v onom rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl (§ 288, odst. 2, č. 3 tr. ř.).

Rozsudkem soudu prvé stolice byl obžalovaný Stanislav R. uznán vinným přestupkem podle § 36 zbr. pat., ač byl přestupek ten již promlčen. Podle skutkového zjištění rozsudku dopustil se R. tohoto přestupku dne 29. září 1929. K prvnímu soudnímu stíhacímu úkonu pro tento přestupek došlo podle spisů (tuto skutečnost může Nejvyšší soud jako soud zrušovací sám zjistiti, ano tu jde o událost procesní) dne 24. ledna 1930, kdy R. byl při hlavním přelíčení slyšen jako podezřelý z tohoto přestupku. Přestupek podle § 36 zbr. pat. náleží zpravidla před správní úřad a spadá jen výjimečně pod judikaturu soudu (§ 40 zbr. pat.). Proto není posuzovati otázku promlčení tohoto přestupku podle trestního zákona, nýbrž podle § 4 nařízení ze dne 3. dubna 1855, čís. 61 ř. zák., podle něhož odpadá vyšetřování pro správní přestupky bez dalších podmínek, uplynuly-li od doby, kdy byly spáchány, tři měsíce, aniž bylo zahájeno trestní řízení (rozh. č. 1282 víd. sb. a rozh. č. 2518 sb. Nejv. s.). Tato doba prošla do času, kdy došlo v souzeném případě k prvnímu soudnímu stíhacímu úkonu pro tento přestupek, který takto přestal uplynutím promlčecí doby býti trestným. Výrok soudu, jímž přes to uznal obžalovaného R-u vinným i tímto přestupkem, je tudíž zmatečný podle § 281, čís. 9 b) tr. ř. K tomuto zmatku jest podle § 290, odst. 1 tr. ř. přihlížeti z povinnosti úřední tak, jako kdyby jej obžalovaný uplatňoval. Proto bylo rozsudek soudu prvé stolice zrušiti i ve výroku odsuzujícím R-u pro přestupek podle § 36 zbr. pat. a obžalovaného ihned podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby zprostiti.

Čís. 4092.

Žádost státního zastupitelství o zaslání spisů zahrnuje v sobě žádost o zaslání prvopisu rozsudku, který tvoří neoddělitelnou část soudních spisů.

Lhůta k provedení opravných prostředků běží ode dne, kdy byl státnímu zastupitelství doručen prvopis rozsudku, a to i, byl-li mu na požádání dodán i jeho opis.

(Rozh. ze dne 5. března 1931, Zm I 661/30).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozhodnutím vrchního soudu v Praze ze dne 18. dubna 1930, jímž bylo v trestní věci proti Josefu R-ovi pro přečin podle § 58 odst. I č. 7 zákona

z 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. odmítnuto provedení odvolání státního zastupitelství v Liberci z výroku o trestu z rozsudku krajského soudu v Liberci z 28. února 1930, a nepřihlédnulo k ohlášenému odvolání státního zastupitelství, byl porušen zákon v ustanovení §§ 78 a 294 tr. ř.

D ů v o d y:

Rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 28. února 1930 byl Josef R. uznán vinným přečinem podle § 58 odst. I č. 7 zák. čís. 123/1920 sb. z. a n. a odsouzen do tuhého vězení na 24 hodin, zostřeného jedním postem, podmíněčně na 1 rok. Proti tomuto rozsudku opovědělo státní zastupitelství téhož dne odvolání z výše trestu, po případě i co do výroku o podmíněném odsouzení a žádalo o sdělení spisů. Spisy s písemným vyhotovením rozsudku byly státnímu zastupitelství sděleny dne 13. března 1930 a provedení odvolání státního zastupitelství z výroku o trestu došlo na soud dne 17. března 1930. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 18. dubna 1930 odmítl provedení odvolání státního zastupitelství a nepřihlédl k ohlášenému odvolání. Podle důvodů tohoto rozhodnutí bylo provedení odvolání odmítnouti jako opozdžené, poněvadž nežádáno za opis rozsudku a osmidenní lhůta § 294 tr. ř. končila dne 8. března 1930. Ježto pak při opovědi odvolání nebyly uvedeny přesně okolnosti, které by je odůvodnily, nebylo lze k odvolání podle § 294 odst. 2 tr. ř. přihlédnouti. Tímto usnesením byl porušen zákon v ustanovení §§ 78 a 294 tr. ř. Podle § 78 tr. ř. doručují se státnímu zastupitelství soudní opatření, tedy i písemné vyhotovení rozsudku, sdělením v prvopise. Žádost státního zastupitelství o zaslání spisů zahrnuje v sobě žádost o zaslání prvopisu rozsudku, poněvadž prvopis rozsudku tvoří neoddělitelnou část soudních spisů. Státní zastupitelství jest podle § 78 tr. ř. oprávněno žádati o spisy s prvopisem rozsudku a lhůta k provedení opravných prostředků běží ode dne kdy mu byl doručen prvopis rozsudku, a to i, byl-li mu na požádání dodán i jeho opis. Podle toho bylo odvolání státního zastupitelství provedeno v zákonné osmidenní lhůtě od doručení prvopisu rozsudku, za nějž bylo žádáno, a měl vrchní soud k odvolání přihlížeti a o něm věcně rozhodnouti.

Čís. 4093.

Z toho, že se obžalovaný dopustil činu (podle § 14 čís. 5 zák. na ochr. rep.) před značnějším počtem lidí smýšlení zřejmě protistátního za oslavy 28. října, jest souditi, že bezpodmínečný výkon trestu jest nutný k vůli generální prevenci a v zájmu veřejného pořádku a míru v republice.

(Rozh. ze dne 5. března 1931, Zm II 167/30).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu